

Ἡμερολόγιος

Ἀριθ. 52.

Ἐκδίδεται
ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ—ΤΕΤΑΡΤΗ
19 Σεπτεμβρίου 1879.

Ἔτος Ζ'.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

«ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ» καὶ «ΑΡΧΙΑΙΟΧΟΥ»

Ἐν Ἑλλάδι ἔτησ. δρ. 14 Ἐν τῷ Ἑξωτερ. φρ. 20
Διὰ τὰ Δημόσια Γραφεῖα δραχ. 30.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ

Κ. ΠΑΠΑΞΠΥΡΙΔΗΣ καὶ Ι. ΒΕΡΒΕΡΗΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ κλπ.

Δι' ἕκαστον στίχ. λεπτ. 50. Αἱ ἀποδείξεις
ὑπογράφονται παρὰ μόνον τοῦ Π. Πηγαδιώ-
του. Ἡ συνδρομὴ εἶναι ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν
ἔτος καὶ πληρῶνεται ἐν Ἀθήναις.

ΔΗΛΩΣΙΣ.

Ὁ κ. Πηγαδιώτης ἀναχωρήσας εἰς τὰς ἐπαρχίας πρὸς εἰσπραξίν τῶν συνδρομῶν αὐτοῦ, παρητήθη κατ' ἀκολουθίαν καὶ πάσης ἐν τε τῷ «Ἀριστοφάνει» καὶ «Ἀρχιλόγῳ» συντάξεως, αἵτινες ἀγγράφονται τοῦ λοιποῦ ὑπὸ τὰς ἰδίας ἐμπνεύσεις τῶν δύο κυρίων συντακτῶν αὐτῶν.

Ἐπειδὴ δὲ ἐνεκα μικροῦ ταξειδίου καθυστέρησεν ἐν φύλλον τοῦ «Ἀριστοφάνους» τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα, θὰ ἐκδοθῶσι τὰ φύλλα ἡμῶν τὴν ἐβδομάδα ταύτην τρίς, πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ καθυστερήσαντος ἀριθμοῦ.

ἩΓΕΜΟΝΕΣ. Γ'.

Οἱ ἡγεμόνες, κατὰ τὰ Συντάγματα, εἶνε ἀνεύθυνοι, εὐθύνονται δὲ μόνον οἱ ὑπουργοὶ τῶν. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν δύναται νὰ τοὺς ἀπαλλάξῃ καὶ τῆς ἠθικῆς εὐθύνης, διότι τὸ Σύνταγμα ἔθετο τοὺς ἡγεμόνας πολὺ ὑψηλά, ὅπως, ὡς ἀπὸ σκοπιᾶς, ἐποπτεύωσι πανταχοῦ τὰ πράγματα καὶ ἐπιφέρωσι τὴν δέουσαν θεραπείαν ἐπὶ τῶν κακῶς γινομένων. Διὰ τοῦτο οἱ πρῶτοι συντριβόμενοι ὑπὸ τῶν ἐπαναστάσεων εἶνε οἱ ἀνεύθυνοι ἡγεμόνες, οἱ μὴ θέλοντες νὰ διορθώσωσι τὴν κακὴν τῶν πραγμάτων κατάστασιν, προερχομένην ἐκ τῆς ἀνικανότητος, τῆς περιφρονήσεως τῶν νόμων καὶ τῆς παύλης καὶ μεροληπτικῆς διοικήσεως τῶν ὑπ' αὐτῶν διοριζομένων ὑπευθύνων ὑργῶν.

Ὅλα τὰ ἐγκλήματα τῶν λαῶν, τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς ὀλιγωρίας περὶ τὴν τήρησιν τῶν νόμων, πίπτουσιν ἐπὶ τῶν ἡγεμόνων. Οὗτοι εἶνε ὑπεύθυνοι δι' ὅλα τὰ κακά, ὅσα διὰ τῆς Ἐξουσίας τῶν ἀφίνουσι νὰ γίνωνται. Καὶ τοῦτο δὲν δύναται νὰ δικαιολογηθῇ κατ' ἄλλον τρόπον, εἰμὴ καθόσον οἱ ἡγεμόνες ὀφείλουσι νὰ θεωρῶσι τοὺς λαοὺς τῶν ὡς μίαν οἰκογένειαν, τῆς ὁποίας αὐτοὶ εἶνε οἱ πατέρες, οἱ ἀναδεχθέντες τὴν ὑπεράσπισιν καὶ προστασίαν αὐτῶν.

Οἱ δὲ ἡγεμόνες, οἵτινες δὲν σκέπτονται, εἰμὴ πῶς νὰ γίνωνται φοβεροὶ, δύναται μὲν νὰ ἐπιτύχωσι τοῦτο, ἀλλ' ἐν ταύτῳ γίνονται ἀντικείμενα μίσους καὶ ἀποστροφῆς καὶ ἔχουσι περισσοτέρας αἰτίας νὰ φοβῶνται τοὺς ὑπηκόους τῶν, παρ' ὅσας οἱ ὑπὸ τῶν ἔχουσιν αἰτίας φόβου παρ' αὐτῶν.

Οἱ συνταγματικοὶ βασιλεῖς, οἱ μελετήσαντες καὶ γωνεύσαντες κατὰ πνεῦμα καὶ γράμμα τὰς συνταγματικὰς ἐλευθερίας καὶ εἰλικρινῶς ἐφαρμόζοντες αὐτάς, εἶνε ἄλλοι φιλόστοργοι πατέρες, ἐπιθυμοῦσι τὴν εὐτυχίαν τῶν ὑπηκόων τῶν καὶ τὴν εὐκλείαν καὶ δόξαν τοῦ κράτους τῶν οἱ ἡγεμόνες οὗτοι εἶναι τεθωρακισμένοι, εἶνε ἄτρωτοι καὶ οὐδένα οὐδέποτε διατρέχουσι κίνδυνον.

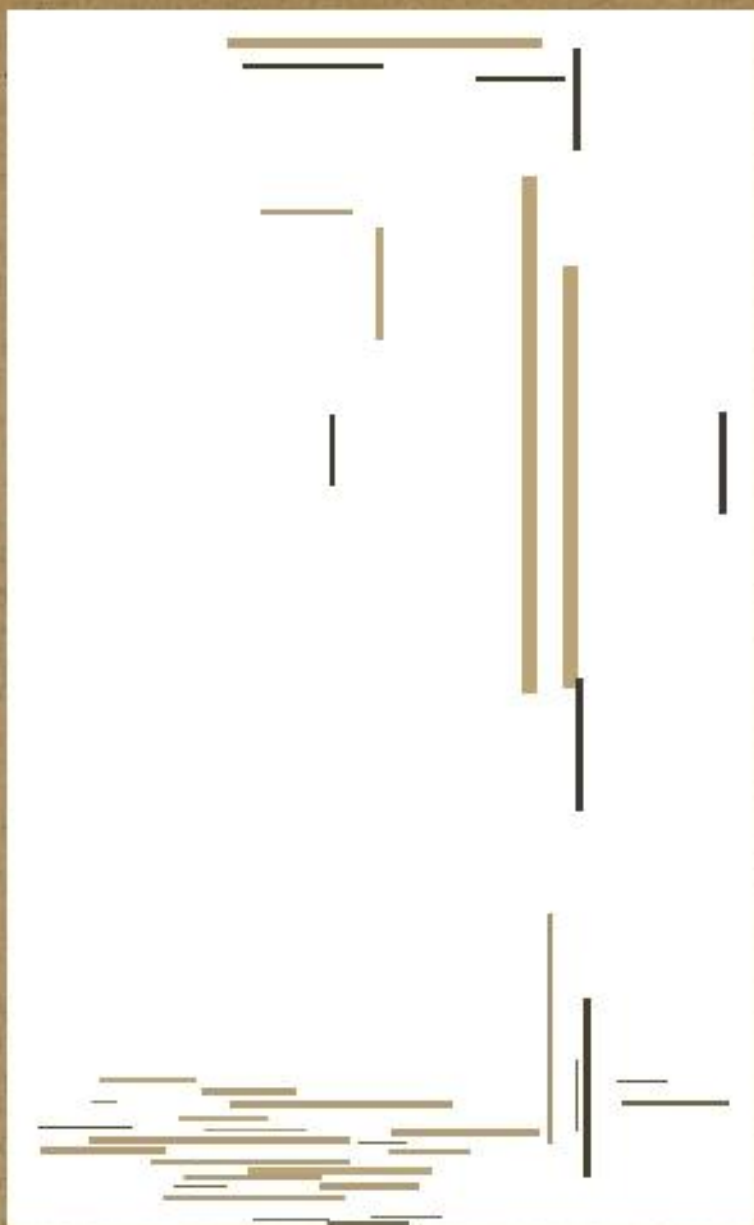
Οἱ λαοὶ, οἱ ὑπὸ τοιούτους ἡγεμόνας, θεωροῦνται καὶ εἶνε εὐτυχεῖς, βαίνουσι στερεῶ τῷ ποδὶ πρὸς τὴν πρόοδόν τῶν καὶ οὐδαμοῦ προσκόπτουσιν εἰς τὴν πορείαν τῶν. Εἰς τὰς αὐλὰς τῶν τοιούτων ἡγεμόνων δὲν εὐρίσκεται χώρος διὰ τὴν κολακίαν, αὕτη εἶνε ἐξωστραχισμένη ἐκεῖθεν.

Ἐκεῖ εἶνε ἐνθρονισμένη ἡ καθαριότης καὶ ἡ διαύγεια τῆς ἀληθείας.

Ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ παρασιωπήσωμεν ὅτι ἡ ἀλήθεια δυσκόλως καὶ πολὺ σπανίως φθάνει εἰς τὰ ὦτα τῶν ἡγεμόνων, τῶν ὁποίων ἡ θέσις εἶνε λίαν δύσκολος ὡς πρὸς τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας, διότι περικυκλοῦνται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑπὸ ἀνθρώπων διεφθαρμένων, οἵτινες γινώσκουσι πολὺ ἐπιτηδείως νὰ κοσμῶνται μὲ τὸ προσωπεῖον τῆς τιμιότητος καὶ τῆς ἀρετῆς, νὰ κολακεύωσι τὰ πάθη, τὰς ὀρέξεις καὶ τὰς ἀδυναμίας τῶν ἡγεμόνων καὶ νὰ κρατῶσιν αὐτοὺς πολὺ μακρὰν τῆς ἀληθείας, καθόσον οἱ ἡγεμόνες προδιατεθειμένοι ἀπὸ τῶν θεληγῆτρων τῶν κολακευτικῶν λόγων τῶν αὐλικῶν νομίζουσι ὅτι διορθῶσι τὴν ἀλήθειαν εἰς ὅλα ὅσα οὗτοι λέγουσι. Καὶ ἐνῶ οὗτοι τοὺς παρασύρουσιν ἀπατῶντες, ἐκεῖνοι τοὺς θεωροῦσιν ἀνικάνους νὰ τοὺς ἀπατήσωσιν.

Ἄλλ' ὅσον δύσκολος καὶ ἀνὴρ ἦνε ἡ θέσις τοῦ ἀγαθοῦ ἡγεμόνος, ὡς πρὸς τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας, δύναται οὗτος νὰ ἀποφύγῃ τὸν κίνδυνον τοῦτον, ἅμα δώσῃ προσοχὴν τινα. Πρὸς τοῦτο ὀφείλει ν' ἀπομακρύνῃ τῆς ἐμπιστοσύνης του καὶ νὰ διδῇ δείγματα ἀπαρεσκείας καὶ περιφρονήσεως εἰς ἐκείνους, οἵτινες πνίξαντες τὴν φωνὴν τῆς ἀληθείας, τῆς αἰδοῦς καὶ τῆς εὐσχημοσύνης, ἐπιδεικνύουσι δημοσίως τὴν φαυλότητα καὶ λογίζονται δόξαν ἐκεῖνο, ὅπερ ἔπρεπε νὰ τοὺς καλύπτῃ μὲ ὄνειδος καὶ καταισχύνῃ.

Ἐννοοῦμεν τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, οἵτινες περιβεβλημένοι τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ἡγεμόνων, κακὴν ποιοῦνται χρῆσιν



ΕΓΕΡΤΗΡΙΟΣ ΚΩΛΩΝ

Καί ε γο. — Έως ποτε η Πρωσία ημεις, έως ποτε του λαου ο εχθρος θα γυμνώνη, εη δόλια παύει; Έγερθητε αδελφαι, κατρός!

Αναγνώστες και ερωτες. Ουδένος ην... (faint text)

... (faint text)

... (faint text)



ΑΤΗΘΗΛΑΝΑ Α. Π. ΡΟΥΣΑΠ

... (faint text)

... (faint text)

... (faint text)